

«ΕΙΧΑΝ ΕΝΤΟΛΗ ΝΑ ΒΓΑΛΟΥΝ ΤΟ ΑΧΤΙ ΤΟΥΣ ΠΑΝΩ ΜΑΣ»

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΕΝΑΝ ΑΠ' ΤΟΥΣ 424 ΟΠΑΔΟΥΣ ΠΟΥ ΜΑΖΕΨΕ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΤΟ ΡΕΝΤΗ

Στις 7 Δεκεμβρίου έγινε μία από τις μεγαλύτερες μαζικές προσαγωγές των τελευταίων χρόνων. Ένα ολόκληρο γήπεδο εγκλωβίστηκε από την αστυνομία και έφυγε για προσαγωγή, ξύλο, καταγραφή, δακτυλικά αποτυπώματα και λήψη dna. Πέντε μέρες αργότερα κάποιοι από εμάς βρεθήκαμε και ήπιαμε μια μπύρα με τον Μάκη. Έναν απ' τους οπαδούς που πέρασαν 24-και-βάλε ώρες στη ζεστή αγκαλιά της αστυνομίας. Το ότι γνωρίζαμε έναν απ' αυτούς δεν μας φαίνεται καθόλου σύμπτωση· αντίθετα είναι δείγμα του πόσο διαχέονται αυτές οι αστυνομικές πολιτικές και του πόσο πειθαρχικά μπορεί να λειτουργήσει ένα μαζικό χέρι ξύλο.

Το βέβαιο είναι πως τέτοιες ιστορίες δεν συμβαίνουν στο κενό. Στο φόντο τους βρίσκονται πολιτικές για τη διαχείριση της εργατικής νεολαίας, αστυνομικά γιγασχέδια, ενδοκυβερνητικές έριδες, συμφέροντα μεγαλοαφεντικών, ιστορίες της νύχτας, μηντιακές εκστρατείες και πολλά άλλα. Γι' αυτό και δεν είναι ποτέ ασφαλές να πεις «τι συνέβη». Επομένως παρακάτω δε θα πούμε «τι συνέβη». Άλλωστε και η συζήτηση μας με το Μάκη δεν πήγε κατά 'κει. Άρα μας φαίνεται κάπως χρήσιμο να μοιραστούμε μερικά κομμάτια της μαζί σας.

Antifa: Πού είσαι ρε; Την παλεύεις;

Μάκης: Ε, τι να παλεύω; Γάμησε τα, ρε φίλε. Πολύ ζόρικη φάση.

A: Πώς έμπλεξες εσύ σε όλο αυτό;

M: Εγώ ρε φίλε είμαι 19 χρονών, πάω γήπεδο από παιδάκι, με πήγαινε ο πατέρας μου. Τα τελευταία χρόνια έχω κολλήσει κι εγώ και πάω με τους φίλους μου. Ε, είχα πάει και σ' αυτό το άτιμο το παιχνίδι.

A: Και τα μπάχαλα πώς ξεκίνησαν; Γιατί για μπάχαλα επρόκειτο, όχι για «οπαδική βία» που λένε. Δεν πλακώθηκαν οπαδοί μεταξύ τους, σωστά; Μάλλον το «αντιαστυνομική βία» είναι πιο ταιριαστό.

M: Δεν έχεις κι άδικο. Τώρα πώς ξεκίνησαν δεν ξέρω. Εγώ ήμουν μέσα στον αγώνα. Εντάξει, συχνά-πυκνά γίνονται τέτοια απ' έξω, το ματς ήταν και μια μέρα μετά την 6η Δεκεμβρη, δεν έπεσα κι απ' τα σύννεφα όταν κατάλαβα ότι είχαν γίνει μπάχαλα απ' έξω. Που δεν το κατάλαβα καν βέβαια. Εμείς χαμπάρι δεν είχαμε πάρει. Απλά κάποια στιγμή το γήπεδο γέμισε δακρυγόνα και μας έκλεισαν τις πόρτες. Από το πουθενά βρεθήκαμε αποκλεισμένοι απ' όλους τους μπάτσους της γης. Άσε, πολύ τρομακτική φάση. Ε, μετά κάποια στιγμή απλά άφησαν «τις γυναίκες και τα παιδιά κάτω των 15 χρονών», όπως το είπαν και στα κανάλια.

A: Καλά, αυτό εν τω μεταξύ, πολύ πολεμική ορολογία ρε φίλε. «Να φύγουν τα γυναικόπαιδα» κι έτσι. Ήταν λίγο όπως τότε που βγήκε ο πρωθυπουργός και μας είχε πει ότι «είμαστε σε πόλεμο μ' έναν αόρατο εχθρό» κι εννοούσε κάντε μόκο. Θυμάσαι; Γιατί αλλιώς δε βγάζει καμία λογική.

M: Ναι, έχεις δίκιο. Γιατί κατά τ' άλλα δεν τους ένοιαζε κι ακριβώς ποιος ήταν 14 και ποιος ήταν 15. Αυτό με τα παιδιά δηλαδή δούλευε με face control απ' τους μπάτσους. Δε ζητούσαν ταυτότητες εκεί. Απλώς οι μπάτσοι άφησαν να φύγει όποιον έβλεπαν πολύ μικρό, κατά βάση όποιον ήταν με γονείς. Δηλαδή και 14 να ήσουν, αν φαινόσουν λίγο μεγαλύ-

τερος, αν είχες και λίγο αλητήριο ντύσιμο, ε, δεν πήγαινες πουθενά.

A: Λογικό. Και μετά; Σας χώσανε κλούβες και φύγατε;

M: Κοίτα, αυτή η διαδικασία κράτησε δυο-τρεις ώρες πριν έρθουν τα βανάκια και μας πάρουν. Δηλαδή είχαμε καταλάβει όλοι ότι τώρα θα γίνει κάτι μεγάλο, τώρα θα μας πάρουν όλους μέσα. Κι είχαμε αρχίσει να σκεφτόμαστε αναλόγως. Άλλοι έσβηναν φωτογραφίες απ' τα κινητά τους, άλλοι ξήλωναν ραφτά ascab για να μη σκυλιάσουν οι μπάτσοι, όσοι είχαν μαλακίες πάνω τους τις πετούσαν. Σκέψου όσοι αναρωτιούνταν τι να κάνουν τους μπάφους τους, άρχισαν κι έστριβαν επιτόπου γάρα, να πιουν ό,τι προλάβουν πριν μας μαζέψουν!

A: Δεν ακούγεται και τόσο φρικτό μέχρι εδώ... Φαντάζομαι μετά δεν είχε την ίδια πλάκα, ε;

M: Τι πλάκα ρε αδερφέ; Μετά είχαν μαζευτεί όλοι οι μπάτσοι της Αττικής και ήθελαν να μας περάσουν ένα χεράκι. Μας έβγαζαν δέκα-δέκα από την πόρτα, μας έψαχναν από χίλιες μεριές και μας άρχιζαν στη φάπα. Όλοι έχωναν κι από μία. Εκεί έχασα και τους φίλους μου. Και μπήκα σ' ένα πούλμαν με κάτι άλλους, δύσκολες φάτσες.

A: Ωχ, οι δύσκολες φάτσες τρώνε και δύσκολες φάπες, ε;

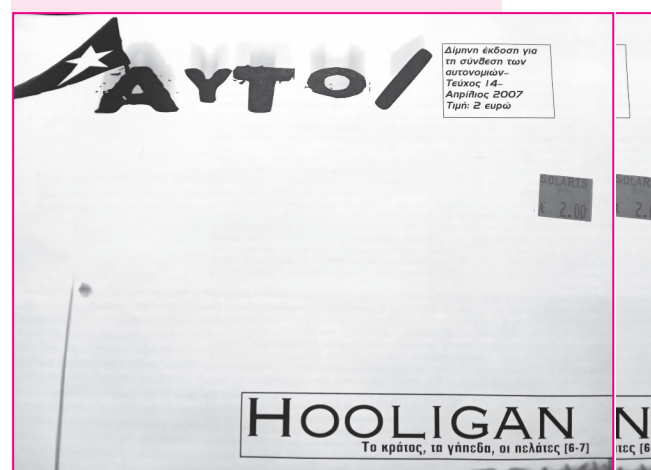
M: Μπα, όλοι τρώγαμε ρε φίλε. Αλλά ήταν πολύ τρομακτική φάση. Μόλις φτάσαμε στην Πέτρου Ράλλη μάς κόλλησαν στον τοίχο και τρώγαμε για κάνα μισάωρο χοντρή τραμπούκα. Όποιος σήκωνε το κεφάλι του, έτρωγε μπουκέτο. Είχαν σκυλιάσει κι άλλοι. Ειδικά μ' εμάς τους πιο μικρούς και μ' όσους φορούσαν συνδεσμίτικες μπλούζες, έβγαλαν το άχτι τους. Δεν έχει νόημα να σου πω λεπτομέρειες, αλλά φάγαμε ένα γερό χέρι ξύλο, μαζί με πολύ βρίσιμο.

A: Οι περισσότεροι ήσασταν γύρω στην ηλικία σου;

M: Όχι, είχε από όλες τις ηλικίες. Είχε και τύπους 50

15 ΧΡΟΝΙΑ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Για το θέμα γήπεδο, κράτος, βία δεν είναι η πρώτη φορά που μιλάμε. Έχουμε λοιπόν την πολυτέλεια να αναμοχλεύουμε κατά καιρούς παλιές μας γνώμες που μας φαίνονται σχετικές. Να μερικές:

[Μετά τη δολοφονία Φιλόπουλου], οι μπάτσοι, που ως τυπικοί αρμόδιοι για το θέμα της «γηπεδικής βίας» και ως ηγέτες σχετικών εγκληματικών κλάδων, έχουν πλέον και την κοινωνική έγκριση για να κάνουν ό,τι θέλουν με τους «βρωμοχούλιγκαν». Αν ο κύκλος όξυνσης της βίας δεν υπήρχε, οι μπάτσοι και πρόεδροι των ΠΑΕ θα έπρεπε να τον εφεύρουν. Είναι μάλιστα πολύ πιθανό να τον έχουν εφεύρει.

[«Ποιος Είναι ο Λαγός και Ποιος ο Κυνηγός», Αυτό #14, Απρίλιος 2007]

χρόνων δηλαδή. Αλλά ανεξάρτητα από τις ηλικίες, οι φιγούρες ήταν παρόμοιες. Δηλαδή, πάνω από τους μισούς δεν είχαν μπλε ταυτότητα. Αφού άκουσα κάτι ονόματα που δεν τα είχα ξανακούσει ποτέ μου. Κι οι μπάτσοι το ξέραν μια χαρά αυτό. Αφού σχεδόν τους μισούς τους ρώταγαν «Από που είσαι ρε; Αλβανία; Αλβανία;» και ήξερες ότι ερχόταν σφαλιάρα.

A: Λογικό. Πάντα ίδια είναι η σύνθεση. Αφού κι όταν μαθαίνεις ότι μάζεψαν αυτόν που θα κατηγορήσουν για τα μπάχαλα, πριν καν διαβάσεις τι και πώς, μπορείς να φανταστείς ηλικία, περιοχή, επάγγελμα. Οι πιθανότητες είναι να πέσεις μέσα. Τώρα ήταν 18 χρονών, υδραυλικός από τα Λιόσια. Ε, δεν είναι να πέφτεις κι απ' τα σύννεφα. Άσε που ξέρεις ότι μετά στα κανάλια μιλούν γι' αυτόν και εννοούν όλους τους 18χρονους από παρόμοιες περιοχές και με παρόμοια ταξική καταγωγή. Εγώ σκέψου άκουγα στο ράδιο έναν αρχηγό των ΜΑΤ εκεί, ούτε και κατάλαβα τι ήταν, να λέει ότι είναι σίγουρος πως αυτός ο 18χρονος θα έχει, επί λέξει, «στο παρελθόν εμπλακεί σε περιστατικά bullying και βία κατά ανηλίκων, παρ' όλο που δεν έχει συλληφθεί». Το ίδιο πράγμα δηλαδή που λένε διαρκώς για να παρουσιάσουν τους μισούς ανήλικους της χώρας ως ψυχρούς εγκληματίες. Τέλος πάντων, για συνέχισε. Με τα δακτυλικά και το dna πώς έγινε η φάση;

M: Αυτά έγιναν τη δεύτερη μέρα. Όλο το πρώτο βράδυ ήμασταν απλά στοιβαγμένοι σε μια αίθουσα, 250 άτομα στο πάτωμα και άλλα 150 σε μια αίθουσα. Περιστασιακές φάπες, πολλή μούγκα, ούτε κιχ δε βγάζαμε αναμεταξύ μας και δεν μας σήκωναν ούτε για κατούρημα. Το μεσημεράκι της επόμενης μπήκαν μέσα οι πρώτοι δικηγόροι και μας άρχισαν στα «παιδιά, είμαστε μαζί σας» και κάτι παπαριές. Το μόνο πράγμα που άλλαξε είναι ότι τουλάχιστον μας έφεραν νερό. Και κάπου εκεί είναι που άρχισαν και τους ελέγχους.

A: Καλά, πώς και δεν αρνήθηκε κανείς να δώσει αποτυπώματα και dna; Οι εφημερίδες έλεγαν ότι μόνο 7 στους 424 αρνήθηκαν.

M: Ρε αδερφέ, εκείνη την ώρα όλοι θέλαμε απλά να φύγουμε. Δεν είχαμε μυαλό για τέτοια. Και έλεγχο για πυρίτιδα στα χέρια μάς έκαναν, και αποτυπώματα δώσαμε και σάλιο φτύσαμε. Αφού σκέψου μας έβαλαν να υπογράψουμε και δυο χαρτιά και ήμασταν τόσοι που δεν προλάβαινες ούτε να το κοιτάξεις. Σου φώναζαν «έλα γρήγορα, να προχωρά η ουρά» και υπέγραφες. Νομίζω το ένα έγγραφο ότι δίνουμε δακτυλικά και dna με τη θέλησή μας [γέλια], και το άλλο ότι δε μας άσκησαν βία οι μπάτσοι [περισσότερα γέλια]. Αλλά δεν είμαι και σίγουρος.

A: Καλά ρε, εσύ δεν έλεγες «δεν υπογράψουμε ποτέ ούτε σελίδες λευκές»;

M: Τέτοια ώρα τέτοια λόγια. Ρε αυτοί είχαν πάρει εντολή να βγάλουν το άχτι τους πάνω μας. Με έχουν ξαναμαζέψει οι μπάτσοι σε κάτι πορείες και τέτοια και δεν είχε καμία σχέση με την επιθετικότητα που βγάζουν στους οπαδούς. Τότε με τις πορείες μη σου

πω ότι κάναμε και χαβαλέ, τώρα ήταν άλλη φάση. Μου φάνηκε τελείως πρωτοφανές. Έχει ξαναγίνει τόσο μεγάλη επιχείρηση σκούπα;

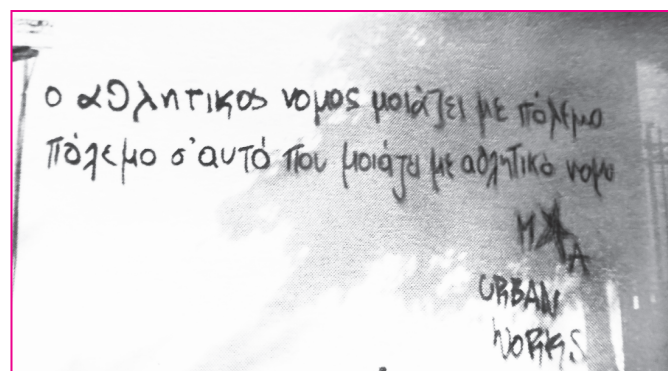
A: Κοίτα, οι μπάτσοι έχουν μεγάλο άχτι, αλλά έχουν και εντολές για το πού να το βγάλουν και πού να το συγκρατήσουν. Και έχει χυθεί πολύ μελάνι ώστε οι οπαδοί να είναι εντελώς απονομιμοποιημένοι κοινωνικά. Έχουν υποτιμηθεί τόσο ώστε να θεωρούνται τέρατα και σκουπίδια που τους αξίζει ό,τι και να τους κάνουν οι μπάτσοι. Και πράγματι είναι διαφορετική η μεταχείριση στις πορείες, παίζουν μπάλα κι οι αριστεροί εκεί πολλές φορές. Αλλά δεν είναι και πρωτοφανή. Όλα αυτά, όλες αυτές οι επιχειρήσεις σκούπες και η μπάτσοικη πίεση, δοκιμάστηκαν από το '90 πάνω στους μετανάστες.

M: Ναι, δίκιο έχεις. Εν τω μεταξύ, διάβαζα μετά ό,τι γραφόταν για την υπόθεση και ειλικρινά δεν μπορούσα να καταλάβω με ποια λογική μάζεψαν ένα ολόκληρο γήπεδο. Τι νόημα είχε; Και μετά σκεφτόμουν ότι το νόημα ήταν ακριβώς αυτό. Να περάσουμε όλοι μια ταλαιπωρία, ένα χεράκι ξύλο, μια καταγραφή. Να εμπειδώνουμε κι εμείς ότι είμαστε εξ ορισμού παράνομοι και οι μπάτσοι θα μας κάνουν ό,τι θέλουν. Όπως τα λες, έχουν δοκιμαστεί στους μετανάστες και τώρα δοκιμάζονται και σε μας. Τα μέτρα που εξηγγείλαν πώς τα βλέπεις; Εμένα μου ακούστηκαν μια απ' τα ίδια. Απλά ίσως αυτή τη φορά να εφαρμόσουν διάφορα που πάντα εξαγγέλλονταν και τελικά δεν εφαρμόζονταν ακριβώς.

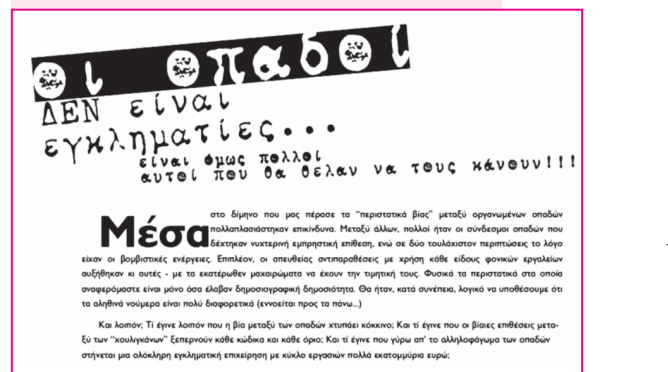
A: Πράγματι, ποτέ δεν ξέρεις μ' αυτά. Τα περισσότερα από τα μέτρα είναι ίδια μ' αυτά που ανακοινώνουν εδώ και κάμποσα χρόνια. Άλλωστε είναι εδώ και χρόνια που δοκιμάζονται διάφορα πάνω στους οπαδούς. Μαζί δεν λέγαμε ότι στους οπαδούς εφαρμόζονταν απαγόρευση κυκλοφορίας πριν το ζήσουν όλοι με την καραντίνα; Γιατί το να σου λένε οι οπαδοί της τάδε ομάδας απαγορεύεται να είστε στην τάδε πόλη ή στην τάδε γειτονιά εκείνες τις μέρες, απαγόρευση κυκλοφορίας δεν είναι; Έχει βέβαια και κάτι καινούργια η συζήτηση τώρα. Το είδες αυτό που λένε ότι θα ενοποιήσουν δικογραφίες και θα αντιμετωπίσουν το πράγμα σαν μία ενιαία υπόθεση εγκληματικής οργάνωσης «όπως με τη Χρυσή Αυγή»;

M: Ναι ρε φίλε, τι είναι πάλι αυτό;

A: Αυτό σημαίνει ότι θα πάρουν υποθέσεις που έχουν συμβεί σε διαφορετικό χώρο, διαφορετικό χρόνο και διαφορετικούς ανθρώπους και θα τα βάλουν όλα σε μια δικογραφία. Σα να λένε θα μπει μια ιστορία από την Καλλιθέα το 2010, μια από το Γαλάτσι το 2020, μια από τη Νέα Ιωνία το 2000 και θα είναι όλα δουλειά μίας εγκληματικής οργάνωσης, οπότε αντιμετωπίζονται πιο σκληρά. Κι όλο αυτό είναι το μεγάλο κατόρθωμα των αριστερών δικηγόρων της δίκης της Χρυσής Αυγής που τώρα παριστάνουν τους υπέρμαχους των δικαιωμάτων. Αυτοί είναι που έστησαν αυτό το πράγμα με τις εγκληματικές οργανώσεις και τις ενιαίες δικογραφίες. Και μας το παρουσίαζαν και σαν πρόοδο τότε, τόσο

[Σύνθημα της αυτόνομης ομάδας Μηδέν Άπειρο, Απρίλης 2008]

Όσο πιο πολύ σκληραίνει ο «πόλεμος ενάντια στη βία» μέσα στο γήπεδο, τόσο πιο πολύ η βία απογειώνεται έξω απ' αυτό! Δεν έχετε παρά να εξετάσετε τι έχει «καταφέρει» ο αθλητικός νόμος που ισχύει τώρα στην Ελλάδα. Από τη μία μεριά επιβάλλει δρακόντειες ποινές (π.χ. οδηγεί οπαδούς στη φυλακή, μόνο και μόνο επειδή άναψαν ένα καπνογόνο!) και από την άλλη κατά τη διάρκεια της ισχύος του έχει αυξήσει τα κλειστά «ραντεβού οπαδών».
[«Οι οπαδοί DEN είναι εγκληματίες... είναι όμως πολλοί αυτοί που θα θελαν να τους κάνουν», 1η προκήρυξη *Autonome Antifa*, 12/2009]

Τα διάφορα νομικά κατασκευάσματα της τελευταίας 15ετίας και βάλε παριστάνουν ότι προσπαθούν να λύσουν το πρόβλημα της βίας στα γήπεδα, ενώ στην πραγματικότητα ο στόχος είναι να σπρώξουν τους λιγότερο προνομιούχους οπαδούς περισσότερο στον πάτο. Γιατί, όταν γίνει η μαλακία και κάποιος πρέπει να την πληρώσει, θα είναι πάντα αυτός με τα λιγότερα κονέ.
[«Part-Time φυλακή», *Antifa* #68, 12/2019]

Οι πρόεδροι των ομάδων, και όλοι οι παρατρεχάμενοι υποστηρικτές τους, βρίσκουν μέσα στις κερκίδες άτομα που είναι ικανά και πρόθυμα να γίνουν υπάλληλοί τους. Δηλαδή υπάλληλοι της μαφίας. Προφανώς η όλη διαδικασία προσφέρει στους εν λόγω οπαδούς την πρόσβαση σε χοντρές ροές χρημάτων αναλόγως την περίπτωση και οπωσδήποτε αναλόγως των προοπτικών ανέλιξης στον υπόκοσμο. Σε κάθε γήπεδο, σε κάθε κερκίδα, σε κάθε σύνδεσμο, υπάρχει μια σημαντική μερίδα οπαδών η οποία δεν είναι καθόλου διατεθειμένη να γίνει τέτοιο πράγμα.

[«Μέσα στις Κερκίδες δεν είμαστε όλοι ένα», *Antifa #69, 05/2020*]

που η καταδίκη της Χρυσής Αυγής ως εγκληματική οργάνωση χειροκροτήθηκε ως νίκη του αντιφασιστικού κινήματος, αντί να γίνει αντιληπτή ως άλλο ένα νομικό λιθαράκι που ήταν βέβαιο πως μελλοντικά θα χρησιμοποιηθεί και εναντίον μας.

M: Γάμησε τα, ρε φίλε. Ναι, και τώρα αυτοί οι δικηγόροι βγαίνουν στα κανάλια και λένε για αντισυνταγματική συμπεριφορά της αστυνομίας και καλά και άλλα τέτοια. Και είναι οι ίδιοι που στην πραγματικότητα μας σιχαινούνται όσο δεν πάει. Είναι οι ίδιοι που κάθε φορά που πάμε να υπερασπιστούμε τους εαυτούς μας μιλούν για «κατάπτυστες ανακοινώσεις».

A: Αυτό πάλι πού το πας; Εδώ πάνε να μας απαγορεύσουν να μιλάμε.

M: Ναι, είδες που λένε ότι τώρα που θα ενώσουν τις διάφορες υποθέσεις, θα συμπεριλάβουν από τη δολοφονία Φιλόπουλου στην Παιανία μέχρι πανό που γράφουν «Λευτεριά στους τάδε», «Αδέρφια κρατάτε γερά» και τέτοια;¹ Αυτά τι φάση; Από πού κι ως πού είναι παράνομα; Από πότε απαγορεύεται δηλαδή να ευχηθείς κουράγιο σε κάποιον που είναι φυλακή, δεν πα' να 'χει κάνει το στιδήποτε;

A: Έχεις δίκιο. Είναι πολύ ύπουλο αυτό και στην πραγματικότητα είναι στον πυρήνα του πράγματος. Εμείς να μη μιλάμε κι αυτοί να μη βάζουν γλώσσα μέσα. Τις δηλώσεις του υπουργού Δημόσιας Τάξης τις άκουσες; Είπε ότι «αυτές οι εγκληματικές οργανώσεις, αυτές οι αγέλες χούλιγκαν, δεν αξίζει και δεν πρέπει να βρίσκουν καμία στήριξη από κανέναν στην Ελληνική κοινωνία».² Ότι δηλαδή μην βγάλει κανείς άχνα ενάντια στο σχέδιο εγκληματοποίησης των οπαδών που έχουμε στήσει, γιατί θα τον πάρει ο διάολος.

M: Ρε φίλε, δεν είναι όμως και σαν να λέει ότι υπάρχει μια τέτοια κοινωνική στήριξη; Σαν να τους απασχολεί ακριβώς επειδή ξέρουν ότι όλα αυτά τα σχέδια έχουν εχθρούς, ότι τέλος πάντων δεν ψήνονται και όλοι με την ιδέα πως όποιος πάει γήπεδο είναι για θάνατο. Σαν να θέλουν να επιβάλλουν λογοκρισία ακριβώς επειδή ξέρουν ότι η μισή και βάλε ελληνική κοινωνία μισεί θανάσιμα την αστυνομία.

A: Όντως. Γιατί δεν έχει να κάνει μόνο με τους οπαδούς της μιας ή της άλλης ομάδας. Δεν έχει να κάνει καν μόνο με τους οπαδούς γενικώς. Έχει να κάνει με τεράστιες μερίδες της ελληνικής κοινωνίας που το κράτος φαντάζεται ότι όσο ζορίζουν οι καιροί θα πρέπει να κάθονται φρόνιμα. Γι' αυτό και αν δεις βγαίνουν όλοι οι αρμόδιοι και λένε ότι το πρόβλημα είναι η βία γενικώς και αορίστως. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος είπε ότι θα δώσουν μάχη απέναντι «σε κάθε μορφής παραβατικότητα, όχι μόνο εντός, αλλά και εκτός γηπέδων, στα πανεπιστήμια, στα σχολεία, στις γειτονίες, σε κάθε γωνιά της χώρας».³ Κι ο Πανούσης, ο πρώην υπουργός, είπε κι αυτός ότι «η βία έχει περάσει στον πολιτισμό μας: βία πολιτική, αθλητική, ενδοοικογενειακή, ενδοσχολική, βία στο δρόμο και στο ίντερνετ».⁴ Ε, όλα αυτά δεν είναι τυ-

χύνοντας ποτάμια κροκοδειλίων δακρύων. Στην πραγματικότητα, αυτοί είναι που έχουν σπρώξει τους οπαδούς στην αυτοκαταστροφικότητα. Αυτοί είναι που προτιμούν οι οπαδοί να σφάζονται μεταξύ τους. Αυτοί είναι που παίρνουν στην αγκαλιά τους τους ρουφιάνους των συνδέσμων και στέλνουν στις φυλακές τους ανυπότακτους. Μέσα σε μια εποχή κρίσης και προετοιμασίας για πόλεμο η πειθαρχία της εργατικής νεολαίας, άρα η πειθαρχία και της κερκίδας, αποτελεί κρίσιμο ζήτημα- όσο και αν δε θέλουν να το παραδεχθούν οι αρμόδιοι.

[Το Κράτος και το Πέταλο. *Antifa #79, 03/2022*]

χαία. Είναι η στοχοποίηση της εργατικής τάξης που βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη.

M: Κι εμείς πάντως λίγο που το συζητούσαμε μετά με τους φίλους μου, δεν έλεγε κανείς ότι μας έβαλαν στο στόχαστρο επειδή είμαστε αυτοί που είμαστε ή επειδή κάναμε κάτι. Ότι παίζει ένα γενικότερο σχέδιο λέγαμε.

A: Και για πες, θα ξαναπάς γήπεδο μετά απ' όλα αυτά;

M: Γιατί, έχει γήπεδο για να ξαναπάω; Αφού τα έκλεισαν! [γέλια] Ξέρω κι εγώ; Μπορεί να πάω την άλλη εβδομάδα στο μπάσκετ.

A: Α, τόσο βιαστικός ε; Εγώ φανταζόμουν ότι θα κόψεις για λίγο καιρό.

M: Μπα. Αν και δε θα 'ταν και παράλογο. Νομίζω διάφοροι μπορεί και να μην ξαναπατήσουν ποτέ το πόδι τους. Και τους καταλαβαίνω φυσικά. Είναι σαν να λένε ακόμη και σε όσους απλά πάνε να δουν μπάλα ότι «αν ανακατεύεστε με τα πίσουρα θα σας φάνε οι κότες».

A: Το νου σου πάντως. Είναι δύσκολοι καιροί.

M: Κι έρχονται δυσκολότερο!

1. «Στο μικροσκόπιο «high risk» οπαδοί, 30 υποθέσεις και η σύνδεση χούλιγκαν με ακραίους χώρους», *Καθημερινή*, 12/12/2023.

2. «Οικονόμου για τον τραυματία αστυνομικό: "Οι γιατροί έκαναν υπεράνθρωπες προσπάθειες να τον κρατήσουν στη ζωή, "δολοφονική επίθεση" που δεν θα μείνει ατιμώρητη», *ASport24.gr*, 8/12/2023.

3. «Μαρινάκης: Κεκλεισμένων των θυρών οι αγώνες της Σούπερ Λιγκ για δύο μήνες», *Καθημερινή*, 11/12/2023.

4. «Γ. Πανούσης (καθηγητής εγκληματολογίας) στο Πρώτο: Επέιγον η αντιμετώπιση των φαινομένων βίας (audio)», *ertnews.gr*, 11/12/2023.

Πειραιάς, Δεκέμβρης 2020. Τα παιδιά της γειτονιάς είχαν διοργανώσει τη δεύτερή τους διαδήλωση ενάντια στην καραντίνα και τις μάσκες. Είχαμε κατέβει στον δρόμο μ' ένα κάρτο παιδιά απ' τη γειτονιά του Πειραιά, απ' αυτά που οι τηλεοράσεις ονομάζουν «εγκληματικά στοιχεία» είχαμε διαπιστώσει με τα ίδια μας τα μάτια ότι οι ταμπέλες που με τόση ευκολία τούς κολλάει το κράτος και οι μηχανισμοί του είναι ο τρόπος για να επιτυγχάνεται ο διαχωρισμός ανάμεσα σε κομμάτια της εργατικής τάξης.

[«Ο κόσμος που ήξερες πάει, κοίτα τις λάμπεις, άκου τους κρότους», *Antifa #73, 03/2021*]

Μετά τη δολοφονία του Άλκη Καμπανού, το πολιτικό σύστημα της χώρας κι οι παρατρεχάμενοί τους παρίσταναν τους συγκλονισμένους,